

Rozważania: Najświętsze Serce Jezusa

Rozważanie na uroczystość
Najświętszego Serca Pana
Jezusa. Poruszane tematy to:
naszą wartością jest krew
Chrystusa; serce, które nigdy
nie przestaje nas szukać; podjąć
drogę powrotu.

- Naszą wartością jest krew
Chrystusa;
- Serce, które nigdy nie przestaje
nas szukać;
- Podjąć drogę powrotu.

„ZAMYŚLY JEGO SERCA trwają
poprzez pokolenia, aby ocalić od
śmierci tych, którzy Mu ufają, i żywić
ich w czasie głodu”^[1]. Kościół
podsuwa nam te słowa psalmisty, by
pomóc wejść głębiej w tajemnicę
Najświętszego Serca Jezusa i Jego
miłości do nas. Przypominają one, że
w sercu Boga kryją się zamysły, które
obejmują historię życia każdego
człowieka — to plany wolności i
życia. „Nie jesteśmy przypadkowym i
pozbawionym znaczenia produktem
ewolucji. Każdy z nas jest owocem
zamysłu Bożego. Każdy z nas jest
chciany, każdy miłowany, każdy
niezbędny”^[2].

Kontemplujemy Jezusa na krzyżu,
który pozwolił przebić swoje Serce,
aby dać nam jeszcze jeden dowód na
to, że kocha nas bezwarunkowo.
Święty Ambroży zauważa, że „jak
Ewa została utworzona z boku
śpiącego Adama, tak Kościół narodził
się z przebitego serca Chrystusa,

który umarł na krzyżu”^[3]. Możemy więc powiedzieć, w pewnym sensie, że nasze korzenie znajdują się w zranionym Sercu Jezusa. Nasze chrześcijańskie życie wypływa z tego boku — jakby ze źródła, do którego możemy powracać raz po raz, aby zaczerpnąć na nowo sił do dalszej drogi.

„Jezus na Krzyżu z sercem przebitym z Miłości do ludzi jest wymowną odpowiedzią - słowa są zbędne - na pytanie o wartość rzeczy i osób. Tak wielką wartość mają ludzie, ich życie i ich szczęście, że sam Syn Boży oddaje się, aby ich odkupić, aby ich oczyścić, aby ich wynieść”^[4].

Celebrując Najświętsze Serce Pana Jezusa, uświadamiamy sobie, że ponad cierpieniem i niepowodzeniami jest Ktoś, dla kogo jesteśmy bezcenni. Dlatego właśnie modlitwa — ten dialog serca z Sercem Chrystusa — jest miejscem,

gdzie zawsze możemy odzyskać radość i zaufanie.

CZASEM NASZ POKÓJ może zostać zachwiany, gdy uświadamiamy sobie obecność grzechu w naszym życiu — być może w chwilach, gdy ulegamy pokusie i wikłamy się we własne słabości. W głębi duszy nienawidzimy grzechu, który oddziela nas od Boga, który rani nas samych i innych. A jednak często wydaje się, że nie potrafimy się z tego wyrwać. W takich chwilach nasza wola wydaje się być uśpiona, a my mamy wrażenie duchowego paraliżu — jakby serce przestało reagować. Wtedy warto sobie przypomnieć, że Serce Jezusa jest łagodne i pokorne, stanowi odpoczynek dla tych, którzy się w Nim schronią: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni

jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11, 28). Chrystus jest również dobrym pasterzem, który nieustannie nas szuka, torując sobie drogę, by nas odnaleźć i ponownie wziąć na ramiona. Świadomość, że Jego Serce nie zasypia — nawet wtedy, gdy nasze wydaje się odległe — napełnia nas ufnością i daje siłę, by codziennie zaczynać od nowa naszą wewnętrzną walkę.

„Serce Dobrego Pasterza mówi nam, że Jego miłość nie ma granic, nigdy nie słabnie i nigdy się nie poddaje (...) Wychyla się ku nam *skoncentrowane* zwłaszcza na tych, którzy są najdalej. Tam uporczywie wskazuje igła Jego kompasu, tam ujawnia słabość miłości partykularnej, ponieważ pragnie dotrzeć do wszystkich i nikogo nie utracić”^[5]. Nasze grzechy nie są już powodem do zniechęcenia w naszym pragnieniu bycia z Bogiem. Pan dopuszcza, byśmy doświadczali

własnej słabości — i to właśnie otwiera nas na pokorę. Liczy na nasz wysiłek, byśmy — wspierani Jego łaską — powstawali na nowo. Czasami „historia zbawienia wypełnia się „w nadziei, wbrew nadziei” (por. Rz 4, 18) poprzez nasze słabości. Zbyt często myślimy, że Bóg polega tylko na tym, co w nas dobre i zwycięskie, podczas gdy w istocie większość Jego planów jest realizowana poprzez nasze słabości i pomimo nich”^[6].

NA KRZYŻU JEZUS pozwala, by włócznia przebiła Jego bok, „aby wszyscy ludzie, ociągnięci do otwartego Serca Zbawiciela, z radością czerpali ze źródeł zbawienia”^[7]. Takie kontemplowanie Chrystusa przebudza naszą duszę i prowadzi nas z powrotem ku przyjaźni z Bogiem. „Znajdź

schronienie w ranach Jego rąk, Jego nóg, Jego boku –radzi św. Josemaría–. A odrodzi się twoja wola, by zacząć od nowa. I rozpoczniesz na nowo swoją drogę z większym zdecydowaniem i skutecznością”^[8]. Jeśli chcemy wyrwać się z pułapki zniechęcenia, najlepszym lekarstwem nie jest skupianie się na własnych ograniczeniach, lecz spokojne wpatrywanie się w to Serce, które pozwoliło się przebić za grzechy wszystkich ludzi.

„Ciągłe zdarzają ci się błędy i uchybienia –mówił także założyciel Opus Dei–, i bolą cię one! Równocześnie chodzisz tak przepełniony radością, jakbyś miał zaraz wybuchnąć. A ponieważ te niepowodzenia cię bolą — a jest to ból miłości — nie odbierają ci już pokoju”^[9]. Bóg nie chce, by nasze grzechy pogrążały nas w smutku ani żeby były ciężarem, który ciągniemy z trudem przez życie. Dlatego dał

nam spowiedź, byśmy mogli odzyskiwać radość tyle razy, ile trzeba. Skrucha, żal z powodu własnych błędów, to cecha serca zakochanego; to nie uczucie zniechęcenia, że nie sprostaliśmy oczekiwaniom innych lub własnym. To ból zrodzony z miłości do Boga, który zrobił dla nas wszystko, co możliwe.

W Sercu Chrystusa zawsze czeka na nas miejsce, do którego możemy powrócić. Wystarczy, że uczynimy siebie małymi i wejdziemy tam przez bramę pokory. A jeśli kiedyś trudno nam będzie odnaleźć drogę powrotu, możemy liczyć na pomoc Maryi: to ona, swoim matczynym spojrzeniem, wskazuje nam drogę do otwartego boku swojego Syna.

[1] Mszał Rzymski, Uroczystość
Najświętszego Serca Pana Jezusa,
Antyfona na wejście (por. Ps 32,
11.19).

[2] Benedykt XVI, *Homilia*, 24-IV-2005.

[3] Por. Św. Ambroży, *Expositio
evangelii secundum Lucam*, 2, 85-89,
cytowany w: *Katechizm Kościoła
Katolickiego*, pkt 766.

[4] Św. Josemaría, *To Chrystus
przechodzi*, nr 165.

[5] Franciszek, *Homilia*, 3-VI-2016.

[6] Franciszek, *Patris Corde*, nr 2.

[7] *Mszał Rzymski*, Prefacja na
uroczystość Najświętszego Serca
Pana Jezusa.

[8] Św. Josemaría, *Droga Krzyżowa*,
XII stacja, nr 2.

[9] Tenże, *Bruzda*, nr 861.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-najswietsze-serce-jezusa-r/> (22-02-2026)